

Duchovná príprava na príchod pápeža Františka.
Myšlienky pápeža Františka k evanjeliu dňa od 23. do 28. augusta 2021.

Myšlienky pápeža Františka, 23. 8.

Pondelok 21. týždňa v Cezročnom období (Mt 23, 13. 15-22)

„Aby ťa bohatstvo nezväzovalo, musíš si vytvoriť odstup a modliť sa k Pánovi. Ak ti bohatstvo dal Pán, dal ti ho na odovzdanie ďalším, aby si v jeho mene vykonal pre druhých mnoho dobrého.“

(Homília z 24. 5. 2018)

Myšlienky pápeža Františka, 24. 8.

Svätého Bartolomeja, apoštola (sviatok) (Jn 1, 45-51)

„Natanael ide a vidí, a od tej chvíle sa mu zmení život. Kresťanská viera začína takto. A takto sa aj odovzdáva: ako priame poznanie, zrodené zo skúsenosti, nielen z počutia.“

(Posolstvo Svätého Otca Františka k 55. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov.)

Myšlienky pápeža Františka, 25. 8.

Streda 21. týždňa v Cezročnom období (Mt 23, 27-32)

„Nehľadám iba to, čo je vonkajškové? Bez toho, aby som zmenil svoje srdce? Otvoril srdce modlitbe, slobode modlitby, slobode almužny, slobode skutkov milosrdenstva?“

(Homília zo 16. októbra 2018)

Myšlienky pápeža Františka, 26. 8.

Štvrtok 21. týždňa v Cezročnom období (Mt 24, 42-51)

„Bdiieť znamená rozumieť, čo sa deje v mojom srdci. Znamená to zastaviť sa na chvíľu a skúmať svoj život.“

(Komentár pápeža Františka na Evanjelium z 13. 10. 2017)

Myšlienky pápeža Františka, 27. 8.

Svätej Moniky, spomienka (Mt 25, 1-13)

“Milé mamy, podľa vzoru svätej Moniky sa nenechajte nikdy odradiť a neúnavne sa modlite za svoje deti”.

(Tweet z 27. 8. 2018)

Myšlienky pápeža Františka, 28. 8.

Svätého Augustína, biskupa a učiteľa Cirkvi, spomienka (Mt 25, 14-30)

„Svätého Augustína nepokoj srdca viedol k osobnému stretnutiu s Kristom. K pochopeniu toho, že Boh, ktorého hľadal ďaleko od seba, je Boh blízky každej ľudskej bytosti, blízky nášmu srdcu, bližší k nám ako sme my sami sebe“.

(Príhovor v Bazilike sv. Augustína v Ríme 28. augusta 2013.)

Myšlienky pápeža Františka k evanjeliu 21. nedele v Cezročnom období (22. 8. 2021)

„Dnes sa uzatvára čítanie šiestej kapitoly **Jánovho evanjelia s rečou o „Chlebe života“**, ktorú Ježiš predniesol v nasledujúci deň po zázraku rozmnoženia chlebov a rýb. Na konci tej reči **vyhasína veľký entuziazmus** z predchádzajúceho dňa, pretože Ježiš povedal, že je Chlebom, ktorý zostúpil z neba, a že dá svoje telo ako jedlo a svoju krv ako nápoj, naznačujúc tak jasne obeť svojho vlastného života. Tie **slová vyvolali rozčarovanie** v ľuďoch, ktorí ich hodnotili ako nehodné Mesiáša, ktorý mal hovoriť a konať tak, aby jeho poslanie malo úspech, a to okamžitý. Avšak **práve v tomto sa mýlili**: v tom, akým spôsobom chápali poslanie Mesiáša. Dokonca ani učeníci nevedia prijať ten spôsob reči, znepokojujúce vyjadrovanie Učiteľa. A dnešná stať referuje o tomto ich probléme: **«Tvrdá je to reč!» – hovorili – «Kto to môže počúvať?!» (Jn 6,60).**

V skutočnosti, títo **dobře pochopili Ježišovu reč. Až tak dobre, že ho nechcú počúvať**, pretože je to reč, ktorá **vovádza ich mentalitu do krízy**. Ježišove slová nás vždy uvádzajú do krízy; napríklad do krízy zoči-voči duchu sveta, svetskosti. Ale **Ježiš ponúka kľúč** na prekonanie tejto ťažkosti; **kľúč tvorený tromi prvkami**. **Prvý**: jeho božský pôvod. On zostúpil z neba a vystúpi «ta, kde bol predtým» (v. 62). **Druhý**: jeho slová možno porozumieť jedine cez pôsobenie Ducha Svätého, toho, ktorý «dáva život» (v. 63). Práve Duch Svätý nám dáva dobre pochopiť Ježiša. **Tretí**: ozajstná príčina nepochopenia jeho slov je nedostatok viery: «Ale niektorí z vás neveria» (v. 64), hovorí Ježiš. A naozaj odvtedy ho «mnohí z jeho učeníkov opustili a viac s ním nechodili» (v. 66). Zoči-voči týmto odchodom **Ježiš nerobí ústupky** a nezjemňuje svoje slová, naopak, núti urobiť jasné rozhodnutie: buď zostať s ním, alebo sa od neho oddeliť; a hovorí Dvanástim: «Aj vy chcete odísť?» (v. 67).

V tomto momente **Peter robí svoje vyznanie viery** v mene ostatných apoštolov: **«Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života»** (v. 68). **Nehovorí**: „kam by sme išli?“, **ale „ku komu by sme išli?“** Základný problém nie je ísť a zanechať začaté dielo, ale ku komu ísť. Z tej Petrovej otázky chápeme, že **vernost' Bohu je otázkou vernosti osobe**, s ktorou sa spájame, aby sme kráčali spolu po tej istej ceste. A touto osobou je Ježiš. Všetko, čo máme vo svete nezasýti náš hlad po nekonečne. Potrebujeme Ježiša, byť s ním, sýtiť sa z jeho stola, z jeho slov večného života! **Veriť v Ježiša znamená urobiť ho stredom, zmyslom nášho života. Kristus nie je doplnkový prvok. Je „živý chlieb“**, nevyhnutná výživa. Pripútať sa k nemu v opravdivom vzťahu viery a lásky neznamená byť spútanými, ale do hĺbky slobodnými, vždy kráčajúcimi. Každý z nás sa teraz môže opýtať: **„Kto je pre mňa Ježiš? Je to nejaké meno? Nejaká idea? Je to len nejaká historická osoba? Alebo je to naozaj tá osoba, ktorá ma miluje, kto dal svoj život za mňa a kráča so mnou?“** Kto je pre teba Ježiš? Si s Ježišom? Snažíš sa ho spoznávať v jeho slove? Čítaš denne evanjelium, kúsok z evanjelia, aby si poznal Ježiša? Nosíš malé evanjelium vo vrecku, v taške, aby si ho čítal kdekoľvek? Pretože **čím viac sme s Ním, tým viac rastie túžba zostať s Ním**. Teraz vás chcem poprosiť o láskavosť, urobme si chvíľku ticha a každý z nás nech si v tichu, vo svojom srdci, položí tú otázku: „Kto je pre mňa Ježiš?“ V tichu nech každý odpovie vo svojom srdci. „Kto je pre mňa Ježiš?“

[chvíľa ticha]

Panna Mária nech nám pomáha vždy „ísť“ k Ježišovi, aby sme zakusovali slobodu, ktorú nám ponúka, a aby nám umožnil očistiť naše rozhodnutia od svetských nánosov a od strachov.“

(Anjel Pána, 23. augusta 2015.)